

Nebylo tehdy božskému srdci možné dýleť se zdržeti, neb slzami nejsvětější Panny dokonce obměkčené bylo. Protož rozkazal svatého archanjela Gabriel před sebe povolati, aby ihned s nalezitou uctívostí se před trůnem svatého Trojice postavil, který ihned na poručení božské přítomný byl. K němuž Bůh Otec mluviti začal, řka: Vyslyšel jsem prosbu a nářikání pokolení lidského, protož umil jsem spomození učiniti a jím dávno přislibbeného Mesiáše na svět poslati. Protož vyprav se hned do města Nazaretu k nejmilejší naší dceři Marii, která zasnoubena jest Josefovi a mně nade všechno stvoření velice se líbí. Pozdravíš ji laskavě ve jménu mém a ji oznámíš, že ji jednorozencem Synu mému za matku vyvoluji a že chci přezvědět, zdalíž vůli k tomu dáva a tu velikou mou milost přijímá. To když svatý archanjel Gabriel uslyšel, ihned padl na svá kolena a s velikou uctívostí promluvil: Nejmilostivější Bože a Stvořiteli, pomiluj mě, protože tobě děkuji, že tě božské velibnosti se zalíbilo mě, nejpomilovnějšího služebníka tvého, vyvoliti a mně tak přijemně a laskavě poselství poručiti, kteréž s tou největší pilností chci vykonati a tvé božské velibnosti jak nejdříve zase odpovéd přinesiti. Tu zase hlubokou reverenci a poklonu před trůnem božím učině, s sebou mnoho houfů anjela pojal, aby ta legaci aneb poselství tím slavnější mohlo býti.

Bylo zajiště s podivením nač se podívat, kterak ti svatí anjele s tou největší radostí z nebe na zem se ubírali a s srděcnou radostí Bohu chválu vzdávali. Když pak dolu do povětří přišli, tu hned z povětří ty nejkrásnější těla sobě zformovali, obvláště pak archanjel Gabriel, který sobě tak krásně, uslechtilé a jasné stkvoucí tělo učinil, že kdyžby jej který člověk v ten čas byl mohl vidět, tehdy přirozeným způsobem pro velikou rozkoš srdce v něm bylo by se muselo rozplynouti. Máme pak vědět, že svatí anjele žádných těl nemají, poněvadž toliko čist duchové jsou, protož když někomu se chtějí zjevití a s ním mluvití, musejí sobě napřed z povětří tělo způsobiti, a když zase se zmizí, tehdy jejich těla v povětří zase se obrátí. Jak pak krásně a spanilě ta těla musí býti, to sám sobě dobře můžeš pomyslit, když někdy ráno na usvitě aneb při slunci západu jasné oblaky a záti vidáš, která tak pěkná se zda býti, že jí nic rovného v kráse na světě není. Mají také ta anjelská těla (kdyzkoliv se jim líbí) tak libeznou vůni, že žádné koření a drahé masití tak libezně vonětí nemohou.

Šel tehdy svatý archanjel Gabriel jako nějaký královský legat od anjeliův provaženi velmi tše s tou největší slávou a uctívostí do Svatyně svatých, to jest do kořuněk budoucí macky Spasitele světa, kterou tak velikým bleskem a jasností naplnil, že žádný slunečný blesk k tomu se přitrovnat nemůže. Nemohu vypraviti, jak srdce Marie v jejím panenském těle se pohybovalo a nevypravitelnou sladkostí nebeskou naplněné bylo. Vidávala sice ona zřetelně svatý anjele, ale nikdy v takovém majestátu a slávě a s tak mnohým nebeským duchy žádný anjele jí se nezjevil, nýbrž co více jest, viděla ona očima netoliko tu zevnitřní krásu a slávu, nýbrž také očima svého rozumu tu vnitřní krásu a podstatu toho svatého archanjela,⁽⁶⁾